

Hoş Geldin Dünyaya

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 06 Temmuz 2025

Ölü doğduğuma inanamıyorum ölüm çıksın ki; sağ doğmuştum... demek zorunda kaldım işte.

“Zaman hayli yıpratmış içindeki çocuğu.”

Zaten bunu duyar duymaz yaygarayı bastı annem. Öyle ya, sadece eliyle dokunmuştu karnına annemin, o tek gözlü ebe.

Aslında ebe'nin de ne anlama geldiğini bana sol eliyle attığı tokadın sonrası idrak ettim.

Demek ki; doğar doğmaz dayak yemek adettendi.

Üstelemedim ben de ve tek ses etmeden kapadım gözlerimi. Kadının telaşlandığını hatırlıyorum hemen diğer yanağıma da tokat attı bu arada annem olacak kadın feryat figan ağlıyordu. Demek ki tokadı ben yiyecektim o da alt yazı geçecekti.

Her ne hikmetse yanağım kıpkırmızı olmuştu belli ki iyiye işaretti ne de olsa o sarılıklı yüzüyle kıvılcımlar saçarken gözünden şehla kızın da pek bir hoşuna gitmişti.

“Kız, ne gülüyon?”

Demesiyle ebenin bu sefer tokadı yiyen bu sarı çıyan oldu. Sahi, niye bu kadar sevinmişti ki?

“Oh, ya. Annem benim üstüme gül koklar mı öyle? Alacağı olsun o küçük p...”

Bu kelimeyi de ilk kez duymuştum, diyemeyeceğim zira anam olacak kadın kaç defa karnına yumruk atmıştı sözüm ona düşecekmişim. Sahi, nasıl olacaktı da düşecektim yere?

Bunu çözememiştım bir de p... kelimesinin ne anlama geldiğini ta ki...

Yine gecenin geç saati kapı yumruklanıyordu. Kim gelmiş olabilirdi ki?

Bunu söyleyen anne adlı o kadındı sahi o kadına ben de mi anne diyecektim o sarı çıyan gibi?

Kapıyı tekmeleyen adam içeri öyle bir dalmıştı ki...

“Toplan, kadın. Gidiyoruz. Terk ediyoruz bu şehri. Polis peşimde.”

Ters giden bir şeyler vardı belli ki. Anamgil oralı olmadı bile.

“Dur, bakalım. Kimin evinden kim gidiyor? Kolaysa sen, çek git. Bak karnım burnumda zaten adımız

çıkmiş dokuza...”

Bu sefer tokat yeme sırası yine bana gelmişti ne yazık ki!

“Önce karnındakini öldürürüm sonra da canlı canlı oyarım gözlerini, şirret kadın. Ben olmasam b... bulurdun bu evi. Hem söyle bakalım o paraların kaynağı nereye dayanıyor?”

Canım çok yanmıştı çok hem de.

Hala devinip duruyordu ikisi de.

“Çek ellerini çocuğumdan. O, benim ikinci hayatım olacak. İstersen nikâhına da alma beni. Elbet ben de kuracağım yuvamı: senle ya da sensiz... ama bil ki...”

Sonrasını hatırlamıyorum tek hatırladığım içinde yüzdüğüm suya enjekte edilen bir ilaç. Uyuşmuştum: ben ve yelloz annem.

İşte yine aynı şey oluyordu. Ölü taklidi yaparsam elbet yırtardım ve bakardım başımın çaresine.

“Bebeğimi bana verin ne olur. Onu görmek istiyorum. Söyleyin niye ağlamıyor? Ters giden bir şeyler var biliyorum. Ebe Kadın, desene bir şey.”

Azıcık daha sabrettim ki kurtulacaktım bu kokuşmuş odadan derken bir ses duydum hem de avaz avaz.

“Geliyor, geliyor.”

“Ölüyorum, nedir bu ağrı?”

“İkinci bebek de yolda. İkin, kadın, ıkın.”

İşte sözünü tutmamıştı kardeşim. Hani, o içeride kalacak ve etrafı kolaçan edecekti sonra ben tekrar yerleşecektim ve ne güzel yaşayıp gidecektik sessizce içeride.

“At bunu, at, kızım. Bak çöp orada.”

“Çok acıyor canım. Ama ben ikiz beklemiyordum ki?”

“Cahil kadın, nereden bileceksin? Hadi, bakalım, az kaldı. Deminki çoktan rahmetlik oldu. Veren de alan da Allah. Yeter ki dayan sen.”

İşler aksi gidiyordu üstelik bu içine atıldığım pis kokulu yerde ne kadar kalacaktım da geri postalanacaktım aklım sıra?

“Az kaldı, dayan, kadın dayan. Bak indirim de yaptım sana. Tek bebek fiyatına iki bebek gerçi biri ölü doğdu ama...”

İşte kardeşimin başı görünmüştü. Nereden mi görüyordum? Ne de olsa ikizimdi vardır elbet bir açıklaması. Yalnız, neden sesi çıkmıyordu ki?

“Bebeğim nasıl? Bari onu kucağıma alayım.”

“Bu, diğerinden de beter. Nefes de almıyor üstelik. Hay, Allah...dur bakayım okkalı bir tokat yapıştırıyım da...”

İşte ağlamaya başlamıştı. Olacak iş miydi bu şimdi? Oysa biz böyle anlaşmamıştık anne karnında.

“Hadi, gözün aydın. Nur topu gibi bir oğlun oldu. Al, bakalım da doya doya sev. Ne de olsa...”

“Hadi, verin artık. Onu kollarımdan bırakmayacağım.”

“Sen öyle san. Bizim pazarlığımız böyle değildi ama. Unuttun sanırım.”

“Nasıl yani? Parayı peşin ödedik sana yani ödedi, değil mi Haydar? Daha dün konuştuk: ebeğe parayı

verdim, demiřti. Yoksa vermedi mi?"

İşte tongaya basmıştı bizimki. Oh, ya, sen misin kardeşine kazık atan?

Hoş geldin dñnyaya!